

Sygn. akt I C 1104/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świnoujściu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Trytek – Błaszak

Protokolant: Marta Korzeniewska

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2016 roku w Świnoujściu

na rozprawie

sprawy z powództwa **Polskiego Związku Działkowców - Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...)** w Ś.

przeciwko **E. C.**

o wydanie

utrzymuje w całości w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 8 lipca 2015 roku sygn. akt I C 1104/14.

Sygn. akt I C 1104/14

UZASADNIENIE

Powód Polski Związek Działkowców – Rodzinny Ogród Działkowy(...) w Ś. wniósł przeciwko E. C. powództwo o wydanie powodowi działki ogrodowej numer (...) o powierzchni (...) zlokalizowanej w Rodzinnym Ogrodzie Działkowym im. (...) w Ś. przy ul. (...) w stanie wolnym oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że powyższa działka znajduje się w użytkowaniu Polskiego Związku Działkowców i zlokalizowana jest na terenie Rodzinnego Ogrodu Działkowców (...) w Ś.. Pozwana jest od dnia 28 października 2006r. członkiem PZD i użytkuje przedmiotową działkę. Zgodnie z obowiązującymi przepisami członek PZD ma obowiązek przestrzegać ustawę, statut oraz wydane na jego podstawie uchwały organów PZD oraz uiszczać należne opłaty. Pozwana w sposób rażący naruszała przepisy statutu PZD, ustawy i regulaminu Rodzinnego Ogrodu Działkowego poprzez niezgodne z przepisami uprawianie działki, zamieszkiwanie poza województwem (...), a w związku z czym pozwana uchwałą nr (...) z dnia 23 lutego 2013r. pozbawiona została członkostwa w PZD oraz prawa użytkowania działki. Od powyższej uchwały pozwana złożyła odwołanie do Komisji Rozjemczej Rodzinnego Ogrodu Działkowego, która uwzględniła odwołanie pozwanej. Od orzeczenia Komisji Rozjemczej, Zarząd Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ś. wniósł odwołanie do Okręgowej Komisji Rozjemczej, która orzeczeniem z dnia 20 listopada 2013r. uwzględniła odwołanie i uchyliła orzeczenie Ogrodowej Komisji Rozjemczej. Orzeczenia Okręgowej Komisji Rozjemczej kończą postępowanie w sprawie i są prawomocne. W związku z czym od dnia 21 listopada 2013r. uchwała jest prawomocna, a pozwana użytkuje działkę bez żadnego tytułu prawnego. Ponadto, pozwana poprzez swojego pełnomocnika złożyła wniosek do Przewodniczącej Komisji Rozjemczej o ponowne zbadanie sprawy. Zgodnie z postanowieniami Regulaminu Postępowania Komisji Rozjemczej sprawie nie został nadany dalszy bieg. Działka w dalszym ciągu jest użytkowana przez pozwaną, a wszystkie próby wyegzekwowania przysługującego powodowi prawa

pozostały bezskuteczne. Pozwana nadal przebywa na działce oraz permanentnie uchyla się od obowiązku wydania jej powodowi w stanie wolnym od osób i rzeczy. Pismem z dnia 23 lipca 2014r. pozwana została wezwana do opuszczenia działki i przekazania jej powodowi, i do dnia dzisiejszego obowiązku tego nie wypełniła. Przez to powód nie może przydzielić tej działki nowemu użytkownikowi.

Wyrokiem zaocznym z dnia 08 lipca 2015r. Sąd Rejonowy w Ś. uwzględnił w całości powództwo nakazując pozwanej wydać powodowi działkę ogrodową numer (...) – w stanie wolnym, zasądził od pozwanej na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 77 zł, nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ś. koszty sądowe w kwocie 30 zł oraz nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Pozwana E. C. wniosła sprzeciw od wyroku zaocznego, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, że najistotniejszą kwestią jest fakt, że postępowanie prowadzone przez powoda wobec pozwanej nie zakończyło się, gdyż pozwana nadal oczekuje na wydanie orzeczenia w związku z wniesionym na podstawie art. 163 Statutu PZD wnioskiem o ponowne zbadanie sprawy. Istotne jest więc określenie, czy zostało zakończone postępowanie o wykluczenie pozwanej z PZD, bo jeżeli pozwana pozostaje członkiem PZD, to nie ma podstaw do orzeczenia wydania działki. Powołując się na art. 32 ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych z dnia 08 lipca 2005r. wskazała, że istnieje możliwość odwołania się do sądu w celu określenia prawidłowości działania strony i PZD w zakresie pozbawienia pozwanej członkostwa w PZD. Pozwana nie mogła odwołać się do sądu w trakcie trwania postępowania wewnątrzorganizacyjnego, a dodatkowo do zakończenia tego postępowania nie przestała być członkiem PZD. Zarzuciła powodowi, że pozostawił odwołanie pozwanej bez rozpoznania błędnie uznając, że odwołanie nie mogło być złożone przez pełnomocnika nie przynależącego do PZD. Ponadto, reprezentowanie strony w sprawie przed PZD przez osobę nienależącą do PZD jest konieczne z uwagi na fakt skonfliktowania stron z Prezesem Ogrodu. Wskazała, że w swoim odwołaniu, oczekującym na rozpoznanie, podnosiła, iż pozbawienie jej działki z powodów przeznaczenia na cele komercyjne jest niezrozumiałe, skoro na działce wykonywane są prace z tym, że w pracach ciężkich pomaga stronom sąsiad. Z tej samej przyczyny nie wybudowała sama na działce altany, gdyż przewyższa to możliwości fizyczne pozwanej. Zaprzeczyła, aby posiadała działkę dla celów komercyjnych, a więc prowadziła na niej działalność nastawioną jedynie na osiągnięcie korzyści – zgodnie z definicją słownikową pojęcia „komercji”. Podniosła, że statut PZD i regulamin nie przewidują, ile czasu działkowicz musi przebywać na działce, a nieczęste przebywanie na działce nie narusza regulaminu, tym bardziej, że działka pozwanej jest zadbana. To raczej przebywanie 24 godziny na dobę, przez cały rok – a więc mieszkanie na działce – jest niezgodne z regulaminem. Zjawisko to ma miejsce na terenie ogrodu PZD. W odniesieniu do kwestii uprawiania działki wskazała, że na działce pozwanej są drzewa, kwiaty, trawa oraz mała altana i działka wygląda estetycznie. W zakresie przydziału działki podniosła, że jeżeli przydział nastąpił niezgodnie ze statutem lub regulaminem, to pozwana nie może ponosić negatywnych tego konsekwencji. Dodatkowo wskazała, że pozwana wraz z siostrą są osobami bliskimi darzącymi się zaufaniem, w związku z czym nie widziały potrzeby odgradzania się płotem, a nadto nie ma takiego obowiązku. Brak płotu między działkami nie zmienia faktu, że są to dwie działki, za które uiszcza się określone opłaty.

W piśmie procesowym z dnia 12 września 2016r. powód uznał zarzut przedwczesności powództwa za chybiony. Po pierwsze dlatego, że art. 32 ustawy z dnia 08 lipca 2005r. o rodzinnych ogrodach działkowych, obowiązującej w dniu podjęcia uchwały o pozbawieniu prawa użytkowania działki nie znajduje w przedmiotowej sprawie zastosowania. Wskazany przepis stanowi, że w sprawach utraty członkostwa w PZD oraz nabycia lub utraty użytkowania działki zainteresowany może po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego dochodzić swoich praw na drodze sądowej. Zapis ten nie obejmuje więc powództwa o wydanie działki, a wyłącznie chodzi o postępowanie sądowe kwestionujące zasadność wypowiedzenia prawa do działki, czyli powództwa o ustalenie, o uchylenie bądź stwierdzenie nieważności uchwał. Ponadto w dacie złożenia pozwu przepis ten nie obowiązywał, a to w związku z wejściem w życie nowej ustawy. Z ostrożności procesowej wskazał, że na dzień złożenia pozwu postępowanie wewnątrzorganizacyjne zostało prawomocnie zakończone. Uchwały organów PZD podjęte w trybie odwoławczym są ostateczne i nie przysługuje od nich odwołanie, o czym stanowi § 56 ust. 7 statutu. Nawet wniesienie skargi w trybie nadzwyczajnym

nie powoduje z mocy prawa utraty prawomocności, a dopiero ewentualne pozytywne rozstrzygnięcie. Pozwana nie wniosła nawet takiej skargi, a jedynie podanie o wniesienie skargi. W niniejszej sprawie Przewodniczący Krajowej Komisji Rozjemczej dwukrotnie odmówił wniesienia skargi, co w sposób definitywny kończy postępowanie wewnątrzorganizacyjne. Odmowa złożenia skargi wynikała z naruszenia § 13 ust. 2 regulaminu postępowania Komisji, zgodnie z którym w wewnątrzorganizacyjnym postępowaniu odwoławczym pełnomocnikiem członka Związku może być tylko członek jego rodziny lub członek PZD nie pełniący żadnych funkcji w jego organach statutowych. Na marginesie wskazał, że uchwały, na podstawie których pozwana pozbawiona została prawa do działki nigdy nie zostały zaskarżone do sądu powszechnego, a pozwana nie może w drodze zarzutu podważać przedmiotowych uchwał w postępowaniu windykacyjnym. Z bardzo daleko idącej ostrożności procesowej wskazał, że podstawą pozbawienia pozwanej członkostwa w PZD i prawa użytkowania działki było naruszenie § 9 ust. 1 pkt 1 statutu PZD, zgodnie z którym członkami PZD mogą być osoby fizyczne pełnoletnie, zamieszkałe na stałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z powzięciem przez powoda informacji, że pozwana w deklaracji podała nieprawdziwe informacje, gdyż w rzeczywistości nie zamieszkuje na terytorium RP, pozbawił pozwaną członkostwa w PZD i prawa użytkowania działki.

Na rozprawie w dniu 12 października 2016r. powód wniósł o utrzymanie w mocy wyroku zaocznego i nakazanie pozwanej wydania działki, gdyż uchwała pozbawiająca pozwaną członkostwa i prawa użytkowania działki jest prawomocna, a z zeznań świadka i przesłuchania pozwanej wynika, że pozwana nie ma miejsca zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, a jest to wymóg, by posiadać uprawnienia do użytkowania działki.

Pozwana podniosła na tej samej rozprawie, że 60-70% użytkowników działek (...)nie ma miejsca zameldowania w Ś. i osoby te mieszkają w Niemczech, Szwecji, P., n. Ś., i nie wie dlaczego spośród tych wszystkich osób tylko pozwana i jej siostra mają być pokrzywdzone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. C. złożyła w dniu 18 września 2006r. deklarację członkowską ubiegając się o przyjęcie w poczet członków Polskiego Związku Działkowców i przydzielenie w użytkowanie działki numer (...) o powierzchni (...) ⁽¹⁾ w Rodzinnym Ogrodzie Działkowym (...) w Ś.. W deklaracji wskazała, że zamieszkuje w S. przy ul. (...) oraz, że nie pozostaje w związku małżeńskim.

Uchwałą nr (...)z dnia 28 października 2006r. Zarządu Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ś. pozwana została przyjęta w poczet członków Polskiego Związku Działkowców i przydzielono jej działkę numer (...) o powierzchni (...)w Rodzinnym Ogrodzie Działkowym (...) w Ś.. W dacie podejmowania uchwały Prezesem ROD (...) był C. G..

(dowód: deklaracja członkowska – k. 23-24)

W dniu 23 lutego 2013r. Zarząd Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ś. podjął uchwałę nr (...) o pozbawieniu pozwanej członkostwa w Polskim Związku Działkowców i prawa użytkowania działki nr (...) w Rodzinnym Ogrodzie Działkowym (...) w Ś.. Jako przyczynę wskazał nie zamieszkiwanie przez pozwaną pod adresem podanym w deklaracji członkowskiej i brak zameldowania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Pozwana została pouczone o prawie do wniesienia odwołania od uchwały do Ogrodowej Komisji Rozjemczej za pośrednictwem Zarządu ROD w terminie 14 dni od jej otrzymania. W dacie podejmowania uchwały Prezesem ROD (...) była E. L..

(dowód: uchwała Zarządu ROD z 23.02.2013r. – k. 25)

Pozwana wniosła w terminie odwołanie od powyższej uchwały.

Komisja Rozjemcza Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ś. uwzględniła w dniu 25 lipca 2013r. odwołanie pozwanej. Reprezentujący pozwaną przed tą Komisją pełnomocnik oświadczył na posiedzeniu w dniu 19 maja 2013r., że pozwana jest zameldowana na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w S..

Od orzeczenia Komisji odwołanie wniósł Zarząd Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ś..

Orzeczeniem z dnia 20 listopada 2013r. Okręgowa Komisja Rozjemcza w S. uwzględniła odwołanie Zarządu i uchyliła orzeczenie Komisji Rozjemczej Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ś. oraz utrzymała w mocy uchwałę Zarządu Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ś. z dnia 23 lutego 2013r. W uzasadnieniu orzeczenia wskazano, że pozwana nie uprawia sama działki, a wykonuje to osoba postronna, o którym to fakcie nie został poinformowany Zarząd ROD, nie przebywa na działce, zaś na stałe lub na długi okres przebywa za granicą. Okręgowa Komisja Rozjemcza PZD uznała, że pozwana stała się użytkownikiem działki w atrakcyjnej miejscowości tylko dla celów komercyjnych, co potwierdza sposób gospodarowania na działce, która została połączona z sąsiednią działką siostry w jedną. Działkowiec ma natomiast obowiązek samodzielnego uprawiania działki, rzetelnego i zgodnego z prawem wypełniania dokumentów oraz zachowania normalnych stosunków międzyludzkich, w tym z Zarządem ROD.

Pozwana została pouczone, że orzeczenie Okręgowej Komisji Rozjemczej kończy postępowanie w sprawie i nie przysługuje od niego odwołanie, a może być wzruszone jedynie w trybie nadzwyczajnym, a w tym celu każda strona może złożyć podanie o złożenie skargi do Prezesa PZD lub do Przewodniczącego Krajowej Komisji Rozjemczej PZD w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej orzeczenia z uzasadnieniem.

(dowód: protokół posiedzenia z 19.05.2013r. – k. 26-27,

sentencja orzeczenia z 20.11.2013r. z uzasadnieniem – k. 28-32,

regulamin – k. 13-21, 37 koperta,

statut – k. 37 koperta, 91 koszulka foliowa)

W dniu 28 stycznia 2014r. pełnomocnik pozwanej będący radcą prawnym złożył wniosek do Przewodniczącej Krajowej Komisji Rozjemczej Polskiego Związku Działkowców w W. o ponowne zbadanie sprawy dotyczącej orzeczenia Okręgowej Komisji Rozjemczej w S. z dnia 20 listopada 2013r.

Pismem z dnia 19 lutego 2014r. Przewodnicząca poinformowała, że nie nadaje sprawie biegu, gdyż zgodnie z § 13 ust. 2 regulaminu postępowania Komisji Rozjemczych PZD, pełnomocnikiem w postępowaniu rozjemczym może być pełnoletnia osoba bliska członka Związku lub członek Związku nie pełniący żadnych funkcji w organach statutowych PZD, zaś składający wniosek pełnomocnik nie wykazał spełnienia tych wymagań.

(dowód: pismo Przewodniczącej Krajowej Komisji Rozjemczej z 19.02.2014r.-k. 33)

Komisja Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ś. dokonała inwentaryzacji działki nr (...) przydzielonej siostrze pozwanej, a użytkowanej przez pozwaną, stwierdzając, że na działce tej znajduje się drewniana altana w dobrym stanie, ogrodzenie z siatki na słupkach z bramą wjazdową oraz nasadzenia: jeden orzech, jedna akacja, trzynaście małych tui, trzy rododendrony, sześć laurowiśni.

(dowód: protokół inwentaryzacji – k. 34-35)

Pismem z dnia 23 lipca 2014r. pozwana została wezwana przez Zarząd ROD (...) do wydania działki nr (...) w stanie wolnym od osób i rzeczy w terminie 7 dni od otrzymania pisma.

(dowód: wezwanie z 23.07.2014r. – k. 36)

E. C. zameldowana była w S. w okresie od dnia 15 stycznia 1976r. do dnia 23 grudnia 2003r., (...)Ponownie zameldowana została w S. w dniu 16 kwietnia 2014r. Pozwana nie była nigdy zameldowana w innych miejscowościach na terenie Polski.

Również dopiero w dniu 13 sierpnia 2014r. uzyskała dokument tożsamości (dowód osobisty) wydany przez Burmistrza Miasta i Gminy S.. Poprzedni dokument wydany był w dniu 05 listopada 1993r. i utracił moc.

Pozwana mieszka i pracuje w Niemczech od 2005r., dokąd przenieśli się z S.. Jest rozwiedziona od (...) (...)Drugi mąż pozwanej jest obywatelstwa włoskiego i mieszkała razem z nim w Niemczech do 2008r. Drugie małżeństwo zawarła (...)

Pozwana uzyskała przydział działki nr (...) w tym samym dniu, co jej siostra A. N.. Obie działki przylegają do siebie i są razem ogrodzone, pomiędzy tymi działkami nie ma ogrodzenia. Siostry starały się o otrzymanie działek ogrodniczych w Ś., gdyż mają w tym mieście znajomych, których odwiedzają, a w przyszłości chciałyby zamieszkać w Ś.. Pozwana nie posiada jeszcze tyle środków pieniężnych, żeby nabyć mieszkanie w Ś.. Wobec tego, że obie mieszkają i pracują w Niemczech w tej samej miejscowości, wspólnie przyjeżdżały do Ś. na działki. Od miejsca zamieszkania do Ś. dzieli je odległość (...)km. Do 2013r. przyjeżdżały średnio dwa razy w miesiącu w weekendy albo też na tydzień. Podczas pobytu w Ś. obie spały w altance na działce. Na działce posiadają jarzębinę, tuje, poziomki, maliny, winogrona, jeżyny, borówki amerykańskie, orzech, kwiaty. W uprawie pomagali pozwanej i jej siostrze ich rodzice mieszkający w S.. Nie posiada na działce warzyw ze względu na brak możliwości ich regularnego podlewania. Razem z pozwaną na działkę przyjeżdżała też jej córka, wnuczka, rodzice i wtedy wszyscy nocowali w altance na działce. Pozwana ma obywatelstwo niemieckie i polskie. W Niemczech wynajmuje mieszkanie.

Pozwana działki nie wydała, ma do niej klucz, a w altance przechowuje swoje rzeczy. Opłaca należności za działkę.

(dowód: zaświadczenie z systemu PESEL-SĄD – k. 40-42,

zeznania świadka A. N. – k. 97,

przesłuchanie pozwanej E. C. – k. 97-98)

Wyrokiem z dnia (...). Sąd Rejonowy w Ś.w sprawie sygn. akt I C 914/15 nakazał siostrze pozwanej – A. N. (poprzednio K.) wydać Polskiemu Związkowi Działkowców – Rodzinnemu Ogrodowi Działowemu (...) w Ś. działkę ogrodową nr (...) a wyrok jest nieprawomocny.

(dowód: wyrok SR w Ś.z (...). z uzasadnieniem – k. 76-84)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 222 § 1 kc właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Stosownie zaś do treści art. 251 kc do ochrony praw rzeczowych ograniczonych stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie własności.

Poza sporem pozostawała okoliczność, że działka numer (...) położona przy ul. (...) w Ś. na terenie Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) znajduje się w użytkowaniu Polskiego Związku Działkowców, który posiada legitymację czynną procesową w niniejszej sprawie do wystąpienia z roszczenie windykacyjnym. Bezsporna była również okoliczność, że działka ta znajduje się w posiadaniu pozwanej E. C., która posiada klucz do bramy działki, a na działce altankę i nasadzenia.

Sporna była natomiast okoliczność, czy pozwana posiada skuteczne względem powoda uprawnienie do władania działką, a zatem czy została skutecznie pozbawiona członkostwa w powodowym stowarzyszeniu i prawa użytkowania działki. Treść dokumentów załączonych do pozwu dowodzi skutecznego pozbawienia pozwanej członkostwa i prawa użytkowania działki nr (...). Pozwana nie kwestionowała prawdziwości tych dokumentów, a podważała same okoliczności stanowiące podstawę ich wydania. Uchwałą Zarządu Rodzinnego Ogrodu Działkowego z dnia 23 lutego 2013r. pozwana została pozbawiona członkostwa w Polskim Związku Działkowców oraz użytkowania działki ogrodowej numer (...). W wyniku postępowania odwoławczego uchwała z dnia 23 lutego 2013r. została utrzymana w mocy orzeczeniem Okręgowej Komisji Rozjemczej z dnia 20 listopada 2013r. Zgodnie zaś z § 51 pkt 1 regulaminu postępowania Komisji Rozjemczych Polskiego Związku Działkowców w związku z art. 137 statutu Polskiego Związku Działkowców orzeczenia Okręgowej Komisji Rozjemczej kończą postępowanie w sprawie i są prawomocne. Z tej przyczyny nie można zgodzić się z zarzutem pozwanej, iż postępowanie wewnątrzorganizacyjne powoda nie zostało jeszcze zakończone. Prawomocności tego orzeczenia nie podważa wniosek pozwanej o ponowne rozpoznanie sprawy skierowany do Przewodniczącej Komisji Rozjemczej Polskiego Związku Działkowców w W.. Brak jest podstaw prawnych do uznania, że złożenie takiego wniosku spowodowało wzruszenie prawomocności uchwały z dnia 23 lutego 2013r. i to tym bardziej, że Przewodnicząca Komisji Rozjemczej PZD odmówiła nadania biegu wnioskowi pozwanej.

Pozwana nie może w sprawie o wydanie działki kwestionować zasadności pozbawienia jej członkostwa i prawa użytkowania działki. Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 08 lipca 2005r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz.U. Nr 169, poz. 1419 ze zm.) w sprawach nabycia lub utraty członkostwa w PZD oraz nabycia lub utraty użytkowania działki w rodzinnym ogrodzie działkowym zainteresowany może po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego dochodzić swoich praw na drodze sądowej. Z przepisu tego wynika, że pozwanej przysługiwało uprawnienie do zainicjowania postępowania sądowego o uchylenie, stwierdzenie nieważności lub ustalenie nieistnienia uchwały z dnia 23 lutego 2013r. Z takim powództwem pozwana jednak nie wystąpiła. Nie może natomiast podważać tej uchwały w drodze zarzutu w postępowaniu windykacyjnym.

Z postępowania dowodowego wynika, że pozbawienie pozwanej członkostwa i prawa do działki było zgodne ze statutem Polskiego Związku Działkowców w jego aktualnym na tamten czas brzmieniu. Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 1 członkami Polskiego Związku Działkowców mogą być osoby fizyczne pełnoletnie, zamieszkałe na stałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Stosownie do § 36 ust. 1 statutu, pozbawienie członkostwa zwyczajnego może nastąpić w razie rażącego naruszenia przepisów ustawy, postanowień statutu, regulaminu Rodzinnego Ogrodu Działkowego, zasad współżycia społecznego oraz działania na szkodę Polskiego Związku Działkowców.

Pozwana zamieszkuje i pracuje na terenie Niemiec od 2005r., a więc w dacie składania deklaracji członkowskiej w dniu 18 września 2006r. nie mieszkała już w S., co czyni złożoną przez nią deklarację nieprawdziwą. Na terenie Niemiec mieszka i pracuje do chwili obecnej, a stan taki trwał również w dacie podjęcia uchwały o wykluczeniu pozwanej z członkostwa i pozbawienia jej prawa użytkowania działki. Pozwana zameldowała się dopiero w S. w 2014r., ponownie po 11 latach, lecz stan zameldowania nie potwierdza stanu zamieszkania pozwanej. Warunkiem członkostwa u powoda jest stałe zamieszkiwanie na terenie Polski. Powód był więc uprawniony do pozbawienia pozwanej członkostwa w Związku i prawa do działki po ustaleniu, że pozwana nie spełnia tego wymogu. Pozwana uzyskała prawo do działki, aby móc przyjeżdżać do miejscowości uzdrowskiej, która się jej podoba i w której chciałaby zamieszkać w przyszłości, lecz nie dysponuje środkami na zakup mieszkania. Nie polega na prawdzie zeznanie pozwanej, iż podając nieprawdę w deklaracji o miejscu zamieszkiwania w S. nie wiedziała jak długo będzie trwał jej pobyt w Niemczech. Zauważyć bowiem należy, że (...)zawarła drugi związek małżeński poza Polską, a więc na rok przed złożeniem deklaracji i planując kontynuowanie małżeństwa za granicą nie mogła zakładać, że dojdzie do rozvodu po (...)latach i będzie rozważała powrót do Polski. Pozwana trafnie oceniła charakter swoich pobytów na działce, że był to taki „punkt spotkań” rodziny – pozwanej, jej córki, jej wnuczki, jej rodziców i siostry. Wszystkie te osoby nocowały na działce. Nie przyjeżdżały po to, aby uprawiać działkę, ale aby spotkać się w atrakcyjnej miejscowości nie płacąc za wynajem pokoju w sezonie.

Pozwana składając deklarację członkowską była zatem świadoma, że podaje nieprawdę, bo jednym ze statutowych przesłanek nabycia członkostwa i przydziału prawa użytkowania działki jest fakt stałego zamieszkiwania w Rzeczypospolitej Polskiej.

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy na podstawie dokumentów, zeznań świadka i przesłuchania pozwanej, którym dał wiarę, bowiem ich zeznania uzupełniają się wzajemnie, a rozbieżności nie dotyczą samych faktów, lecz ich oceny, której samodzielnie dokonał Sąd.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie I. sentencji wyroku zaocznego z dnia(...)

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II. sentencji wyroku zaocznego. Pozwana przegrała proces zatem zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik wynikającą z treści art. 98 § 1 i 3 kpc w związku z art. 99 kpc powinna zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony w wysokości 77 zł, na które składa się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 60 zł zgodnie z § 9 pkt 3 w związku z § 6 pkt 1 (wartość sześciomiesięcznego czynszu wynosi 32 zł, skoro jako wartość przedmiotu sporu w kwocie 16 zł przyjęto trzymiesięczny czynsz) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W sprawie pozostały nie uiszczony koszty sądowe w wysokości 30 zł tytułem opłaty od pozwu, od obowiązku uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy. Zgodnie z art. 83 ust. 2 w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity – Dz.U. z 2014r., poz. 1025 ze zm.) w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113, który w ustępie 1 nakazuje obciążenie tymi wydatkami przeciwnika przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Skoro pozwana przegrała proces, zobowiązana jest uiścić należne koszty sądowe, o czym Sąd orzekł w punkcie III. sentencji wyroku zaocznego.

Wobec tego, że powyższe rozstrzygnięcia zawarte zostały w wyroku zaocznym, a pozwana skutecznie wniosła sprzeciw od wyroku zaocznego, zgodnie z art. 347 kpc Sąd zobowiązany był po ponownym rozpoznaniu sprawy wydać wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza. W związku z tym, że rozstrzygnięcie zawarte w wyroku zaocznym okazało się prawidłowe, wyrokiem z dnia 12 października 2016r. Sąd utrzymał w całości w mocy wyrok zaoczny z dnia 08 lipca 2015r.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

a) (...)

b) (...)

3. (...)

(...)

(...)